

Publicerad 2017-06-16 07:53 av the apache kid

and so it was...

Kvällskvisten (15 Juni 1965)

15de Juni

satt jag

på kvällskvisten

vid min fars dödsbädd

på ett militärsjukhus

i Washington

Vi hade inte varit

särskilt nära varandra

på nio kalla år

och nu var jag

femton år gammal

och i chock

Min far låg med huvudet

mjukt på kudden

med vek röst och

glasartade ögon

som sökte kontakt

med mina

Fylld med känslor

sa han

"Du Är En Bra Pojke..."

Tårarna rann över mitt

ansikte och rysningar

skakade

genom min kropp

Jag fick min Far tillbaka

Jubel, styrka, glädje

men tid att åka hem

Min kusin

som var som en

äldre son till min far

körde mig hem

medan jag grät vilt

Han försökte tala om

praktiska saker om min

framtid men jag kunde

inte ta emot

och jag kunde inte

beskriva för honom
vad som hade hänt i sjukrummet *
Eller för någon annan på
flera tunga år
Genom mörka skogspartier
bilen pumpade fram
en VW Bubbla
Man känner varje moment
i en sådan resa
Den natten
som är etsad i
min själ
Nästa eftermiddag
den 16de juni
är det stormväder
och en telefon ringer
som jag visste
berättade ett slut på
ett kapitel i mitt liv

*(jag minns
lamporna som sken på min pappa och
bäddade in honom i ett
gyllene gult ljus)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren the apache kid med Poeter.se id #22755 innehar upphovsrätten